

11'e 10 kala...

Mithat Bey tek başına yaşayan yaşlı bir koleksiyoncudur. Kazandığı bursla Stanford Üniversitesi'nde okumak üzere savaştan hemen sonra 1945 yılında yola çıkmış 22 günlük bir deniz yolculuğundan sonra Amerika'ya ulaşabilmiştir. Mezuniyetten sonra zorunlu hizmete için Sümerbank'ta göreve başlar. Aynı yıllardan başlayarak (1950) her şeyi saklamaya başlar. Sesleri bile. Yaşanılanı kaydeden bu geniş koleksiyonu büyüdükçe yalnızlığı da büyür. Eşi bile "ya ben ya koleksiyon" dediğinde koleksiyonunu seçer. Gerçi sonra bunu eşinin "ben gidiyorum ne diyorsun" sorusunu bir yanıt vermediğini söyleyerek düzeltir. Artık ailesinden uzakta yaşayan biridir. Yaşamının tek amacı haline getirdiği koleksiyonunu korumayı ve büyütmeyi yakınları yaşamayı zorlaştıran gereksiz bir amaç olarak görürler. Maddi değeri ilgi konusu oluşturduğu zamanlara kadar. O, tarihi ve geçmişi kaydederken güncelliğe mahkum olan yakınındaki insanlarla yalnızlığı büyür.

Kimsenin kendini emniyette hissetmediği Emniyet Apartmanı'ndakiler başta yönetici Ruhi Bey olmak üzere, giderek Mithat Bey'in kendine çizdiği yaşam alanını daraltmaya çalışır. O apartman toplantılarına katılmaz ve çağrılara yanıt vermezken, Ruhi Bey de Mithat Bey'in ortak kullanımdan kaynaklı, koleksiyonuna zarar veren su akıntısının tamirini bilinçli olarak erteler. Apartmanı bir yap-satçı aracılığıyla yıkarak yenilemek isteyen Ruhi Bey, çöp olarak gördüğü koleksiyon için belediyeye şikayete gider. Görevlilerin uyguladığı resmi prosedür sırasında evini yeniden

düzenlemek ve geçici olarak koleksiyonunu bodruma taşımak zorunda kaldığında Ali'yi "fark eder" ve çağırır.

Ali apartmanın kapıcısıdır. Karısını, çocuğunun rahatsızlığı nedeniyle birlikte köye göndermiştir. Koleksiyonun geçici taşınma hazırlıkları için evde kalan Mithat Bey günlük alınacaklar, onarım ve yemek için Ali ile anlaşır. Apartman dışında bir hayatı tanımayan Ali ise İstanbul'un ve hayatın keşfine çıkar. Mithat Bey bu geçmiş alışverişinde Ali'ye yeni bir hayatın ve geleceğin kapılarını açar. Her gün daha fazla "uyum" sağladığı bu dünyada giderek şark kurnazlığına başlar. Önceleri ürkerek başladığı yalanlar, koleksiyonun değerini anlaması ve pazarını bulmasıyla artar. Ali kazanmadan sahip olduğu ve paraya dönüşebilen "işe yaramaz" koleksiyon parçalarını elden çıkarırken keşfetmekte olduğu İstanbul'da kendine yeni bir hayat kurmayı düşler. Bu hayat somutlaştıkça saflığını hızla yitirirken riyakarlığı, içindeki ikileme birlikte büyür. Nihayet formaliteler tamamlanır ve apartman Mithat Bey ve Ali dışında boşalır. İşte o gece Ali'yi arayan Mithat Bey'i bir sürpriz beklemektedir.

11'e 10 kala, tutkularımızla hırslarımız arasındaki çatışmayı içtenlikle işlemiş, heyecanla izlenen bir film. Gerçek hayatından yola çıkarak belgeselle kurgunun çok iyi harmanlandığı bu filmin ana karakteri Mithat Bey rolünü Mithat Esmer; Ali karakterindeki Nejat İşler'le paylaşıyor. Ailesinden, paradan hatta sağlığından vazgeçen, Mithat Bey'in her zaman savunduğu ve uyguladığı evrensel yaşam kuralları

"yakınındakiler"ce kolay kazanç için görmezden gelinir. Yaşamının belirleyici amacı haline gelen biriktirmek arzusunda seçim yapmak zorunda bırakıldığında o da hep koleksiyonum der. Ama bu "değişen dünyaya" "biriktirdiği dünyayla" karşı çıkamaz. Yenilir. Kim bilir belki de yenilen "bugün" kazananlardır.

MİTHAT ES-MER aynı zamanda Elektrik Mühendisleri Odası'nın 505 no'lu üyesi. Öğrenimini Stanford Üniversitesi'nden 17 Haziran 1951'de Elektrik Yüksek Mühendisi olarak tamamlar. 25 Mart 1954 tarihinde Odamıza üye olurken "ihtisas" olarak okulda ağırlıklı eğitimi olan Radyo-TV-Radar olarak yazar. Sümerbank bursu ile tamamladığı eğitimi sonrası göreve başlatıldığı basma fabrika-sından, ülkesinin kıt kaynaklarını harcayarak kazandığı birikime uygun bir alanda çalıştırılmadığı gerekçesi mecburi hizmet biter bitmez ayrılır. Uzun yıllar radyo yayıncılığı alanında çalışır. Türkiye'de ilk transistör yapan mühendis Mithat ESMER olarak bilinmeyi isteyen üyemiz 83 yaşında ve aramızda.

Kaynaklar: Zahit ATAM, Uğur Vardar, EMO